

“Vær barmhjertige, som jeres fader er barmhjertig”
(Luk 6, 36).

I Lukas evangeliet bringer Jesus den revolutionære indbydelse om at elske ethvert menneske som en bror eller søster, selv hvis han eller hun viser sig som en fjende. Dette gør han lige efter at have forkyndt saligprisningerne for sine disciple.

Og Jesus forklarer dette ved at vise os, at vi alle er søskende, der har én og samme far, som altid søger sine børn. Han ønsker at træde i kontakt med os, hvilket indebærer, at vi er ansvarlige over for hinanden.

Samtidig elsker han os med en omsorgsfuld kærlighed, en helbredende kærlighed, som hos en mor, der elsker med barmhjertighed og ømhed.

Og netop heri ligger Guds barmhjertighed, som retter sig mod hvert enkelt menneske i dets skrøbelighed. Ja, Han har især forkærlighed for det menneske, som er udelukket fra fællesskabet, og som står på randen af samfundet.

Barmhjertighed er det aspekt af kærligheden, som fylder hjertet og strømmer derfra til andre, nær eller fjern, til samfundet omkring os. Og fordi vi er Guds børn, kan vi ligne ham i alt det, som kendetegner ham: kærlighed og åbenhed, og det at være i stand til at afvente det rette øjeblik for vor næste.

“Vær barmhjertige, som jeres fader er barmhjertig.”

Desværre oplever vi i denne tid en voksende fjendtlighed, gensidig mistillid samt angst og fordomme. Følelser af hævnlyst hober sig op og er en kilde til konflikter og endog til krige.

Som kristne kan vi give et stærkt vidnesbyrd om at gå imod strømmen; vi kan gøre os fri af vores egoisme og begynde at genopbygge de gode forhold i familien, på arbejdet, i menigheden, inden for politik.

Har vi begået fejl overfor andre, så lad os være modige, bede om tilgivelse og sammen begynde på en frisk. Det i sig selv kan være noget stort.

Og hvis andre har såret os, kan vi forsøge at tilgive dem og skabe rum i hjertet, så såret kan heles.

Men hvad vil det i grunden sige at tilgive?

“At tilgive er ikke det samme som at glemme. Man er ikke svag, når man tilgiver. At tilgive er ikke en tilkendegivelse at det, der er sket er ubetydeligt eller at det onde er godt. Det betyder heller ikke at det der er

sket er ligegyldigt. Nej, at tilgive er en bevidst handling. Det er at vælge at acceptere et medmenneske, som denne er, selvom han/hun har handlet ondt mod os.

Gud har på samme måde forbarmet sig over os syndere med alle vores fejl. At tilgive betyder, ikke at reagere på fornærmelser, ved selv at krænke, men gøre som Paulus siger: ‘Lad dig ikke overvinde af det onde, men overvind det onde med det gode’^{1,2}

Men at have et åbent hjertet kommer ikke af sig selv. Det er en daglig øvelse, en voksen i vores identitet som Guds børn. Og det er først og fremmest en gave fra vor Far, som vi både kan og skal bede ham om.

“Vær barmhjertige, som jeres fader er barmhjertig.”

En ung filippinsk kvinde fortæller: “Jeg var kun elleve år, da min far blev myrdet. Fordi vi var fattige, kom sagen aldrig i retten. Da jeg blev student, besluttede jeg mig for at studere jura for at kunne øve retfærdighed for min fars skyld. Men Gud ville noget andet. En af mine kollegaer inviterede mig til et møde med mennesker, der forsøgte at efterleve evangeliet i deres dagligdag. Også jeg ville gøre et forsøg.

En dag bad jeg Jesus om at lære mig hvordan jeg konkret kunne efterleve ét af hans ord, som lyder: ‘Elsk dine fjender’ (Jf. Mat 5).

Jeg havde nemlig lagt mærke til, at jeg stadigvæk var fyldt af had til min faders morder. Dagen efter mødte jeg lederen af gruppen, som havde myrdet min far. Jeg hilste på ham med et smil, og spurgte til hans familie. Det blev han meget forbavset over, men mest af alt undrede jeg mig selv.

Hadet inde i mig smeltede langsomt bort og gav i stedet for plads til kærligheden. Men dette var kun det første skridt. Kærligheden er kreativ! Jeg besluttede mig for, at hvert enkelt i gruppen skulle blive tilgivet. Sammen med min bror besøgte jeg dem for at genoprette det gode forhold og vise dem, at Gud elsker dem! Én af dem bad om tilgivelse og spurgte os om at bede for ham og hans familie.”

Letizia Magri

Livets Ord udkommer på 96 sprog og dialekter og kommer ud til millioner af mennesker i hele verden igennem presse, radio og internet. For mere information, se <https://focolare.dk> eller focolare.org

¹ Se Rom 12, 21.

² Chiara Lubich, *Costruire sulla roccia*, Città Nuova, Rome 1993, side 56.